

SPRAWY ORGANIZACYJNE TKB

ZAPROSZENIE NA BAL ROLNIKA

Szanowna Koleżanko / Kolego

Zarząd Towarzystwa Koleżeńckiego Bojanowiaków wraz z Dyrekcją naszej Szkoły postanowił po rocznej przerwie zorganizować Bal Rolnika, jako spotkanie karnawałowe. Chcielibyśmy aby w Balu tradycyjnie wzięli udział absolwenci, nauczyciele oraz rodzice uczniów i przyjaciele bojanowskiej szkoły.

Bal odbędzie się w dniu **12 lutego 2022 r.** o godzinie 19:00 w restauracji Błękitna (stacja Lotos na górze) w Bojanowie.

Koszt udziału w zabawie zostanie ustalony na początku stycznia. Wpłat należy (po wcześniejszym zgłoszeniu) dokonać do dnia 25.01.2022 r. na konto BS Poniec 84 8682 0004 0051 5100 2000 0010.

Bliższych informacji udziela Przewodniczący TKB kol. Czesław Kryszkiewicz tel. 724 287 991 oraz kol. Wiesław Ceglarek tel. 724 038 101.

Zastrzegamy sobie prawo do odwołania zabawy spowodowanej sytuacją epidemiologiczną.

Do zobaczenia na Balu

Przypominamy również, że składki członkowskie można wpłacać przelewem (Bank Spółdzielczy w Poniecu oddział Bojanowo nr 76 8682 0004 0051 5100 9000 0010) lub podczas zebrania.

Beata Nowak (Dyrektor ZSP-T CKU)

Czesław Kryszkiewicz (Przewodniczący TKB)

ZAPROSZENIE NA ZJAZD ABSOLWENTÓW ORAZ UROCZYSTOŚĆ JUBILEUSZOWĄ 115-LECIA SZKOLNICTWA ROLNICZEGO W BOJANOWIE

Szanowna Koleżanko / Kolego

Zarząd Towarzystwa Koleżeńckiego Bojanowiaków wraz z Dyrekcją naszej Szkoły postanowił o rozpoczęciu przygotowań do Zjazdu Absolwentów połączoną z Uroczystością Jubileuszową 115-lecia Szkolnictwa Rolniczego w Bojanowie. Chcielibyśmy aby w Zjeździe tradycyjnie wzięli udział absolwenci, nauczyciele oraz rodzice uczniów, przyjaciele bojanowskiej szkoły i przedstawiciele władz samorządowych i rządowych.

Zjazd odbędzie się w dniu **25 czerwca 2022 r.** szczegółowy harmonogram oraz koszt uczestnictwa zostanie podany na przełomie marca i kwietnia. Wszystkie szczegóły będą się znajdować na stronie internetowej Zespołu Szkół Przyrodniczo – Technicznych Centrum Kształcenia Ustawicznego w Bojanowie, dawniej znanym jako: PTHRiN oraz ZSR Bojanowo: www.zsptbojanowo.pl.

Wpłaty należy dokonać na konto BS Poniec 84 8682 0004 0051 5100 2000 0010.

Zastrzegamy sobie prawo do odwołania Zjazdu z powodu sytuacji epidemiologicznej.

Do zobaczenia na Zjeździe

Beata Nowak (Dyrektor ZSP-T CKU)

Czesław Kryszkiewicz (Przewodniczący TKB)

NASI NAUCZYCIELE

PANI PROFESOR NA MEDAL – A WIĘC MEDAL DLA PANI MARII JUCHNOWICZ

SZANOWNNI PAŃSTWO – WSPANIALI BOJANOWIACY –
DROGIE KOLEŻANKI, DRODZY KOLEDZY

Z wielką radością donosimy Wam wszystkim, że nasza kochana, czcigodna, zacna PANI PROFESOR MARJANNA FRANCISZKA JUCHNOWICZ – wspaniały nauczyciel i cudowny wychowawca młodzieży – została odznaczona MEDALEM 100-LECIA ODZYSKANIA NIEPODLEGŁOŚCI przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej. Uroczystość odbyła się 30 lipca 2021 roku w Urzędzie Wojewódzkim w Poznaniu.

GRATULACJE!

To wielki zaszczyt dla naszej szkoły. Zaszczyt dla nas – nauczycieli i uczniów mieć obok siebie Panią Profesor, ale dla nas przyjaciół zawsze pozostanie Marią lub Marysią, która prowadzi ZESPÓŁ PIEŚNI I TAŃCA „GOŁASZYNIACY”, wzorowo uprawia działkę, przetwarza warzywa i owoce (wszystko pyszne – wiem coś o tym), wypieka pyszne ciasta – to tylko godne podziwu (bo wam młodszym już się nie chce), a co najważniejsze pomaga ludziom będącym w potrzebie, odwiedza chorych. Koniecznie trzeba dodać, że Pani Profesor cały czas należy do harcerstwa i regularnie zalicza zbiórki w Lesznie.

Myślimy, a właściwie jesteśmy pewni, że dla Pani Profesor – a dla nas kochanej Marysi – dewiza życiowa brzmi:

*...Raz tylko będę wędrował po ziemi
Jeżeli więc mogę jakiemuś człowiekowi
Uczynić coś dobrego albo małego –
Uczynię to natychmiast –
Nie będę odkładał do jutra.
Bo raz tylko będę wędrował po ziemi
I drogi mojej więcej nie powtórzę...*

NASZE ŻYCZENIA DLA PANI PROFESOR –
dużo, dużo zdrowia!

Jednocześnie Marysiu prosimy – bądź z nami do
końca świata i jeden dzień dłużej.

Elżbieta Nowak
Teresa Maćkowiak

WIESŁAW ANTONI CEGLAREK

Wiesław Antoni Ceglarek – urodzony 28.08.1950 r. w Gołaszynie – tak zaczyna się każda bibliografia, ale z racji tego, że Pan Wiesław Ceglarek jest postacią nietuzinkową, jego osiągnięcia też opisujemy nietypowo.

No to zaczynamy

Na początek pozwolę sobie na osobistą dygresję – Pan Wiesław Ceglarek uczył mnie wychowania fizycznego w Szkole Podstawowej w Bojanowie i o „zgrozo” robił nam kartkówki: z zasad gier zespołowych, ilu zawodników może być na boisku, ile jest rezerwowych, ile zmian można dokonać trener, z komend do biegu – do dzisiaj pamiętam swoją odpowiedź „do startu – gotowi – hop”, za którą Pan Wiesiu wmalował mi piękne 2 w dzienniku, bo jedynek jeszcze wtedy nie było.

A teraz już na poważnie:

IMIE I NAZWISKO	Wiesław Antoni Ceglarek
DATA URODZENIA	28.08.1950 r.
RODZINA	Żona Krystyna, troje dzieci: Krystian, Anita, Bogumił
WYKSZTAŁCENIE	Akademia Wychowania Fizycznego w Poznaniu
PRACA	Nauczyciel wychowania fizycznego, obecnie emeryt
STAŻ PRACY W SPROCIE	1975 – 1983 Zespół Szkół Rolniczych w Bojanowie 1983 – 2006 Szkoły Podstawowe i Gimnazjum w Bojanowie
PRZEBIEG KARIERY ZAWODOWEJ	1964 – 1970 uczeń, zawodnik i przewodniczący szkolnego koła sportowego, od 1973 zawodnik, trener, sędzia i działacz sportowy, 1977 III miejsce w koszykówce chłopców na igrzyskach Szkół Rolniczych w Bydgoszczy, 1983 II miejsce w koszykówce chłopców na Igrzyskach Szkół Rolniczych w Łodzi, od 1975 działacz w strukturach LZS na terenie gminy i Powiatu, początek lat 80-tych sędzia koszykówki i LA, od 1989 przez 3 kadencje radny gminny, od 2005 prezes UKS Olimp w Rawiczu, od 2006 członek, a od 2012 wiceprezes TS Ruch Bojanowo, od 2010 trener seniorów piłki nożnej w Ruchu Bojanowie, od 2015 prezes TS Ruch Bojanowo
ODZNACZENIA	1982 i 1983 wybrany do 5 plebiscytu trenerów RW LZS, 1984 III miejsce w ogólnopolskim konkursie „Sami budujemy boiska” gazety „Sztandar Młodych”, 2007 Brązowa Odznaka „Za zasługi dla sportu”, 2013 Honorowa Brązowa Odznaka Polskiego Związku Judo, 2015 Srebrna Odznaka OZPN, 2016 Srebrna Odznaka WZPN P-N.

Pan Wiesław Ceglarek przygodę ze sportem rozpoczął jeszcze w szkole podstawowej w siódmej klasie od piłki ręcznej. Pasję tę kontynuował również jako uczeń Państwowego Technikum Hodowli Roślin i Nasiennictwa w Bojanowie. Był wówczas najmłodszym i najniższym zawodnikiem w drużynie. Na moment karierę przerwało skomplikowane podwójne otwarte złamanie nogi kości piszczelowej. W karetce pielęgniarze żartowali, że jest lekarz, który przy skomplikowanych złamaniach obcina kończyny – pielęgniarze mieli „ubaw”, gdy patrzyli na przerażonego i bladego ze strachu ucznia, który w myślach żegnał się już ze swoim ukochanym sportem. Na szczęście operacja się udała – noga ocalała a jedyną pamiątką są dwie śruby w nodze. Pół roku po tym feralnym wydarzeniu Pan Wiesław Ceglarek zaczął biegać i grać w piłkę ręczną. W czwartej klasie technikum rozpoczął przygodę z koszykówką – miłością swojego życia jak się później okazało. Początkowo trener nie chciał przyjąć go do drużyny ze względu na niski wzrost, ale ujęła go szybkość i waleczność młodego człowieka. W szkolnej drużynie koszykówki grał do ukończenia technikum. Po wojsku przez 2 lata pracował w bojanowskim więzieniu, w tym czasie prowadził też sekcję koszykówki w szkole rolniczej w Bojanowie. Trenowane przez niego zespoły zajęły trzecie i drugie miejsce na mistrzostwach Polski szkół rolniczych. Sekcję koszykówki w „Rolniku” prowadził do 1983 roku, w tym przez rok zespół żeński. W tym czasie sam nadal uprawiał sport – przez półtora roku grał w piłkę nożną w Ruchu Bojanowo – przygodę z futbolem przypłacił niestety kontuzją – pęknięcie łąkotki.

W 1993 r. rozpoczął studia na AWF w Poznaniu, miał wówczas 43 lata. Po studiach w 2005 r. został działaczem Ruchu Bojanowo, wkrótce przejął w klubie prowadzenie zespołu seniorów grającego w okręgówce, a w 2014 r. wybrano Pana Wiesława Ceglarkę na prezesa klubu. I tak historia zatoczyła koło – ponownie został szefem klubu, chociaż wcześniej jako uczeń technikum był przewodniczącym szkolnego klubu LZS-u – od tego momentu minęło ponad pół wieku.

A teraz trochę wspomnień Pana Wiesława Ceglarka:

Początki w koszykówce miałem trudne. Nie grzeszyłem wzrostem, więc trener nie chciał mnie przyjąć do zespołu, ale uparłem się, żeby w nim grać. Powiedziałem trenerowi, że może wysoki nie jestem, ale za to szybki i waleczny i mnie przyjął. Z czasem zostałem kapitanem drużyny.

Pamiętam, jak byłem ze szkolnym zespołem na sparingu w Rawiczu. Zwyciężyli gospodarze, którzy już wtedy grali piłkami z tworzywa sztucznego, a nie skórzanymi, jakimi graliśmy w rolniku. Po meczu usprawiedliwiając porażkę żaliłem się trenerowi, że Sala inna, piłka nie taka, parkiet inny ... Trener mi powiedział, że jak g... pływać nie umie, to narzeka, że woda za rzadka. Zapamiętałam to na zawsze i później powtarzałem swoim zawodnikom, że wynik meczu zależy tylko od tego, co sami prezentujemy na boisku.

Byliśmy z kolegami znani w całej okolicy jako „Funio and Company”, organizowałem i prowadziłem pierwsze dyskoteki w latach 1972 – 1978, odbywał się one w Sali nad obecną remizą w Bojanowie. Kiedyś przyjechał dziennikarz z Warszawy z „Tygodnika Ludowego” i przeprowadził ze mną wywiad. W efekcie wylądowałem na „dywaniku” u naczelnika miasta. Deklarowałem, że wszystko odbywa się bezpiecznie i pod kontrolą, jednak to były dziwne czasy i bez problemów się nie obyło.

W 1977 zorganizowałem dyskotekę w restauracji „Centralna” dla zagranicznych gości z Czech, Węgier i Bułgarii, zarobiłem „górze” kasy (trzy moje szkolne wypłaty), chcieli żebym jechał z nimi dalej, ale pod Lesznem uświadomiłem sobie, że na drugi dzień idę do pracy i wróciłem do domu.

W latach 70. byłem pracownikiem ministerstwa sprawiedliwości zatrudnionym jako wychowawca w zakładzie karnym w Bojanowie (obecnie mieści się tam szkoła podstawowa). Miałem tam do czynienia z mordercami, a także z osadzonym, który swojego czasu ogłosił się królem przestępców w Polsce.

Przeszedłem 5 operacji, żeby tylko komisja lekarska dopuściła mnie na zaoczne studia na AWF. Na egzamin sprawnościowy jechał mając już 43 lata i zdałem. Koledzy śmiali się, że jestem starszy od ich ojców. Mówiłem wtedy, że na naukę nigdy nie jest za późno. Studia skończyłem z wynikiem bardzo dobrym. Przykładałem się, bo mi zależało, byłem nawet starostą roku.

Gdy studiowałem byłem już „belfrem”, najpierw pracowałem w szkole rolniczej, której byłem absolwentem. Byłem wychowawcą w internacie i prowadziłem sekcję koszykówki. W 1983 roku zaproponowano mi pracę w Szkole Podstawowej w Bojanowie.

PISZĄ DO NAS

ZAWÓD ROLNIK. NIE PRZYPADEK...

Paweł Wachowiak, rolnik z krwi i kości.

Wśród wychowanków bojanowskiej szkoły nigdy nie brakowało ludzi z pasją, gdzie tradycje rolnicze przekazywane były od pokoleń. Czas biegnie szybko, rytm prac w gospodarstwie od zawsze wyznaczał codzienne cele i motywował do dalszej pracy.

Jednym z takich ludzi z pasją do rolnictwa jest właśnie Paweł Wachowiak. Pochodzi z Wielkopolski, urodził się 27.07.1952 roku w Śremie i tam spędza swoje młode lata. Do rozpoczęcia szkoły podstawowej mieszkając na terenie pracy ojca, podglądał podstawowe prace rolnicze. Często towarzyszył ojcu w obchodzeniu gospodarstwa. Te zainteresowania kontynuował przez cały okres szkoły podstawowej co powoduje rozpoczęcie w 1967 roku nauki w bojanowskiej szkole Państwowym Technikum Hodowli Roślin i Nasiennictwa. Tam się poznaliśmy i spędziliśmy wspólnie 5 lat, by w 1972 roku zdać maturę. Następnie nasze drogi na wiele lat się rozchodzą. Czas pobytu Pawła w bojanowskiej szkole to wiele zdarzeń

i wydarzeń. Myślę, że będzie to temat kolejnego, ciekawego artykułu już napisanego przez niego. Był uczniem wyróżniającym się w każdym względzie. Praktycznie całe jego życie zawodowe skupiło się wokół hodowli roślin. Naturalnie tą specjalizację zdobył w Bojanowie. Rozpoczyna pracę – staż u ojca inżyniera Piotra Wachowiaka Dyrektora Wojewódzkiej Stacji Doświadczalnej Oceny Odmian w Śremie-Wójtostwie. Stwierdza jednak, że wiedzę trzeba poszerzać i równocześnie rozpoczyna zaoczne studia na Akademii Rolniczej Wydział Rolniczy w Poznaniu. Po roku przechodzi na tryb stacjonarny. Kończy je uzyskując tytuł inżyniera rolnictwa. Następnie spędza 3 lata pracując w Kombinacie Państwowych Gospodarstw Rolnych w Kórniku, odbywając też półroczne szkolenie wojskowe na SOR we Wrocławiu. Z dniem 1 lipca 1977 roku

zostaje Dyrektorem Rolniczego Zakładu Doświadczalnego Akademii Rolniczej we Wrocławiu. W 1980 roku poślubia Annę, z którą razem idą przez życie. W 1980 roku przychodzi na świat nowe pokolenie rolnika – syn Piotr a po paru latach Jan obecny maturzysta. Od listopada 1984 roku obejmuje stanowisko zastępcy Dyrektora ds. Hodowli i Produkcji w Stacji Hodowli Roślin Ogrodniczych w Bąkowie w województwie Opolskim. Jednak najbardziej ciągnie go do stron rodzinnych. Wraca do Wielkopolski i w 1987 roku podejmuje pracę w Wielkopolskiej Hodowli Roślin Ogrodniczych zajmując stanowisko Dyrektora Stacji Hodowli Roślin Ogrodniczych w Iłowcu. Pracuje tam do 30 marca 2002 roku. Z dniem 2 kwietnia 2002 roku Paweł Wachowiak zostaje powołany na stanowisko Wicedyrektora Oddziału Agencji Nieruchomości Rolnych w Poznaniu, pełniąc ją do 2007 roku. Tutaj znowu nasze drogi się łączą. Ja w tym czasie jestem Prezesem Spółki Hodowli Zwierząt Zarodowych Osowa Sień. Ze względu na naszą pracę podlegamy Agencji w Warszawie, więc mamy okazję często się spotykać. W 2007 roku zostaje Wiceprezesem Zarządu Centrum Wyszukowania Jeździeckiego Poznań-Wola. Czas aktywności zawodowej płynie szybko. Zdobyty багаż doświadczeń zawodowych i umiejętności pozwalają w 2009 roku wygrać konkurs i zostać Prezesem Zarządu „Spójnia Hodowla i Nasiennictwo Rolnicze w Nochowie”. Jest to firma ze znakomitą tradycją, w której prawie 100 lat wcześniej zaczęto tworzyć podwaliny polskiej hodowli roślin ogrodniczych. W 2017 roku w 100-lecie spółka szczyti się wynikiem: 243 odmiany warzyw i 180 odmian kwiatów. Spójnia jest jedną z 3 firm nasiennych Skarbu Państwa hodujących warzywa i kwiaty. Spółka słynie z hodowli i sprzedaży ogórka gruntowego. Jego głównie odmiany to: Śremski F1, Śremsianin F1, Orzeł F1 oraz drobnobrodawkowaty Polonez F. Są one znane wszystkim producentom ogórków, zarówno profesjonalnym jak i amatorskim. Najnowsze odmiany to Słowiański F1 i Awator F1, które cechuje większa odporność na choroby (zwłaszcza mączniak i wczesność). Inne rośliny to fasola, groch, cebula oraz buraki. Przez te lata starszy syn Piotr przypatruje się pracy ojca. Jest to niezwykła historia łącząca kolejne pokolenia. Najpierw ojciec Pawła Piotr dorasta w małym rodzinnym gospodarstwie, później przez kolejne majątki ziemskie w 1955 roku trafia do Śremu. Tam tworzy i rozwija Wojewódzką Stację Oceny Odmian w Śremie. Zamiłowanie do pracy na roli przekazuje Pawłowi. I tutaj można powiedzieć, że historia się kończy. Nic bardziej mylnego. Bojanowską Szkołę kończy Piotr Wachowiak junior (1999 rok). Następnie na Akademii Rolniczej w Poznaniu uzyskuje tytuł magistra inżyniera. Rozpoczyna pracę zawodową w ogrodnictwie. Następnie przechodzi do Poznańskiej Hodowli Roślin Sp. z o.o. Zakład Nagrodowice. W 2019 roku obejmuje funkcję Dyrektora Oddziału. Dwie wnuczki Pawła Paulina i Ewa interesują się jazdą konną i pomagają dziadkowi w ich hodowli. Paweł Wachowiak po tak bogatej drodze zawodowej w 2020 roku przechodzi na emeryturę. Zostaje uroczystie pożegnany przez przedstawicieli Agencji Nieruchomości Rolnych i jej pracowników. Przez 30 lat Paweł pełnił funkcję biegłego Sądu Okręgowego w Poznaniu. Przez 2 kadencje jest Prezesem Związku Pracodawców Rolnych w Po-

strze inżyniera. Rozpoczyna pracę zawodową w ogrodnictwie. Następnie przechodzi do Poznańskiej Hodowli Roślin Sp. z o.o. Zakład Nagrodowice. W 2019 roku obejmuje funkcję Dyrektora Oddziału. Dwie wnuczki Pawła Paulina i Ewa interesują się jazdą konną i pomagają dziadkowi w ich hodowli. Paweł Wachowiak po tak bogatej drodze zawodowej w 2020 roku przechodzi na emeryturę. Zostaje uroczystie pożegnany przez przedstawicieli Agencji Nieruchomości Rolnych i jej pracowników. Przez 30 lat Paweł pełnił funkcję biegłego Sądu Okręgowego w Poznaniu. Przez 2 kadencje jest Prezesem Związku Pracodawców Rolnych w Po-

znaniu. Pełnił funkcję Członka Rady Nadzorczej Fundacji im. Edwarda Raczyńskiego – Prezydenta na uchodźstwie majątku Rogalin. Jego prywatna pasja to łowiectwo. Związek przyznał mu brązowy medal łowiecki. Minister Rolnictwa uhonorował go oznaką Zasłużony dla Rolnictwa. Marszałek Województwa Wielkopolskiego przyznał odznakę honorową za Zasługi dla Województwa Wielkopolskiego. W 2015 uhonorowany godnością Lidera Pracy Organicznej nadaną przez Kapitułę przy Towarzystwie im. Hipolita Cegielskiego.

Historia Rodziny Wachowiaków jest zatem przykładem pasji przekazywanej z pokolenia na pokolenie. Ogromną rolę odegrała żona Ania, która swoją radą i zaangażowaniem była wsparciem dla całej rodziny. My dzisiaj mamy czas, aby w gronie kolegów boja-

nowskiej szkoły, zwłaszcza rocznika 1972 wspominać i wyznaczać nowe cele.

Podpisuje się pod tym Piotr Wachowiak rocznik 1999 i Czesław Kryszkiewicz rocznik 1972 – kolega z ławki szkolnej.

ZE WSPOMNIENIA PRYMITYWA

Od czasu, gdy opisywane wydarzenie miało miejsce, minęło pół wieku. Stąd też tytuł. Świat pędzący na przód zmienił się nie do poznania. Żeby treść była zrozumiała dla ludzi współczesnych, a nie tylko dla starych ramoli – z mojej epoki, zmuszony zostałem do dopisania szeregu przerywników wyjaśniających.

Nastał wrzesień 1971 roku i niestety trzeba było znowu wracać do szkoły. W klasie zastałem dwóch nowych kolegów. Byli to: Zbych Szuberla i Wojtek Dziadosz, którzy zostali karnie przeniesieni z Henrykowa, gdzie było technikum o profilu identycznym jak w Bojanowie – Technikum Hodowli Roślin i Nasiennictwa. Tu pierwsze wyjaśnienie. W tym czasie palenie papierosów lub picie alkoholu przez uczniów było surowo zabronione i karane. Uczeń złapany na paleniu papierosów musiał się liczyć z tym, że poza obniżeniem stopnia z zachowania zostaną wezwani rodzice, a w razie recydywy grozi mu tak zwany „urlop” czyli opuszczenie szkoły na dwa tygodnie, po których musiał zdawać egzamin z materiału w tym czasie przerobionego. Za picie alkoholu kary były o wiele cięższe. W najlepszym wypadku – pełne spektrum tego co poprzednio, a w gorszym karne przeniesienie do innej szkoły lub w ogóle wyrzucenie. Na tej podstawie wspomniani wyżej dwaj koledzy trafili do mojej klasy. Pod koniec września postanowiłem urządzić z nimi, jakby to dziś było nazwane – „wieczorek integracyjny” na starym niemieckim cmentarzu. Był to obiekt, którego dzisiaj nie sposób spotkać. Starodrzew przeplatany był różnego rodzaju kępowymi zakrzaczeniami, a liczne, mniej lub bardziej zdegradowane, nagrobki i grobowce porastał bluszcz przeplatany placami barlinka i orlika. Otaczał go mur, w którym była wielka stalowa brama zamknięta potężnym łańcuchem i podobnego kalibru kłódką. Była to jednak iluzoryczne zabezpieczenie. W murze były wyrwy, przez które bez problemu można było wejść do środka. One i cmentarna kaplica z licznymi przestrzelinami to pamiątka po ostatnim na ziemiach polskich wściekłym kontrataku niemieckich wojsk „Panzer Gruppen Sucken”. Wspomniane wyrwy w płocie zrobiły Pantery atakujące broniących się w kapliczce rosyjskich „Bojców”. Około dwustu z nich było pochowanych na tym cmentarzu w oddzielnej kwaterze. Cmentarz był położony na uboczu miasta. Ryzyko zdekonspirowania imprezy nie istniało, gdyż nikt z kadry nauczycielskiej tu się nie zapuszczał. Nawet gdyby to miało miejsce, to na widok każdego nowo przybyłego, licznie gnieźdzące się w konarach drzew gawrony od razu podnosiły wrzask. No i w takiej scenerii na początku października w którąś sobotę, gdy nie było tzw. nauki własnej, odbywała się ta impreza. Dokładnie nie pamiętam wszystkich uczestników. Na pewno uczestniczyli w niej Leszek Kępa zwany „Łosiem” (Tu uwaga – wszyscy nosiliśmy pseudonimy – przezwiska dzisiaj zwane „ksywą” i takowe również nadawaliśmy nauczycielom), Paweł Wachowiak „Majster”, Janusz Osten zwany „Jamnikiem” – tu nie mylić z jego bratem Aleksandrem zwanym „Jamnikiem Młodszym” no i opisani wyżej nowi koledzy, odpowiednio „Termos” i „Syfon”. W pewnym momencie, a było to już wieczorem gdy się ściemniało, nastąpił kryzys – zbrakło no wiadomo czego. Problem polegał na tym, że w tych cza-

sach o godzinie osiemnastej zamykano wszystkie sklepy, a tu zabawa trwała w najlepsze. Imprezowicze stwierdzili, że „przydało by się coś jeszcze”. Była tylko jedna możliwość. Na rynku do godziny 10 czynny był prywatny bar, którego właścicielka zwana „Ciotką Urbaniaczką” zaufanym ludziom sprzedawała gorzałkę, jak to się mówiło, spod lady. Takim przywilejem, nie wiem czy dlatego że byłem częstym klientem czy też, że wspomniana pani miała córkę czy wnuczkę już nie pamiętam w wieku „poborowym”, cieszyłem się tylko ja. Szybka „zrzuta” i ruszyłem po zakupy. Przedarłem się przez krzaki i przez dziurę w płocie wyszedłem na drogę. Był już wieczór, ale ciemności rozświetlała srebrna poświata księżycy. Drogą, na której się znalazłem szły prowadząc rowery dwie kobieciny. Widocznie gdzieś kopały ziemniaki, bo każda z nich miała przytroczony do roweru koszyk z nimi i motykę. Na widok mnie, wyłaniającego się z cmentarnych krzaków, obydwie ciężko się przestraszyły. „O Boże!” – wymamrotała jedna z nich łapiąc się za klatkę piersiową. Za chwilę dodała – „Panie, pan się nie boisz tak w nocy chodzić po cmentarzu?” Skwitowałem to w moim mniemaniu żartem: „Jak żyłem to się bałem, ale teraz....” i tu zawiesiłem głos. Babiny stanęły jak wryte, szczeki im opadły, a ja kontynuując domniemany żart dodałem „Als ich lebte hatte ich Anngst”. Efekt był piorunujący, ale odmienny od zamierzonego. Kobiety nie tylko że nie ryknęły śmiechem, ale natychmiast ruszyły do panicznej ucieczki. Jedna wywróciła się z rowerem, a pyry się wysypały. Zostawiła więc rower i biegiem ruszyła w kierunku miasta. Cóż imprezę trzeba było zwinąć. Za parę dni o „zjawie” lub „duchu esesmana” pojawiającym się na niemieckim cmentarzu, w Bojanowie mówili już wszyscy oprócz uczestników imprezy, bo była ona nielegalna, a poza tym mogła być oceniona jako „chuligański wybryk” a to groziło już poważnymi konsekwencjami.

Tydzień później wracałem skądś do internatu. Przed wejściem zauważyłem pana dyrektora Kryszkiewicza, który rozmawiał z jakimiś dwoma uczniami. Był odwrócony tyłem, więc była szansa przemknienia niezauważonym. Dyrektor mnie nie zauważył, ale zauważyła mnie jego ukochana suczka Awcia i powitała mnie radosnym jazgotem. Dyrektor z miejsca zmienił obiekt zainteresowania, odprawił obu uczniów którzy z wielką ulgą prawie biegiem się natychmiast oddalili, a zajął się mną. „Marek, czy ty słyszałeś, że na niemieckim cmentarzu grasuje duch?” Na razie byłem spokojny. Wykluczałem bowiem, że któryś z kolegów mnie sychnął albo że kobieciny mnie poznały. Nie to nie wchodziło w rachubę. Po prostu dyrektor chce się podzielić ze mną sensacyjną informacją. Ale ten kontynuował dalej uważnie patrząc mi w oczy. „Ktoś podszył się pod ducha i tak silnie nastraszył panie – tu padły nazwiska, że się pochorowały. A może to faktycznie był duch, co o tym sądzisz?”. „Nie wiem co sądzić” – odpowiedziałem. „Ty nie wiesz co sądzić? To bardzo dziwne, bo przecież zawsze masz przygotowane dwie lub więcej odpowiedzi na każdy temat. Bo wiesz, ten duch był wysoki i w mundurze (tu zaczął strzepywać nieistniejący kurz z naramiennika mojej mundurowej kurtki, którą na co dzień nosiłem) a do tego miał kręcone włosy”. Patrzeliśmy sobie w oczy. Moje prawdopodobnie wyrażały przerażenie i zaskoczenie a jego, mimo że dalej zachowywał kamienną twarz półboga, wyrażały nieokielznaną radość. Zrozumiałem że nikt nie podkablował sprawy. On się po prostu domyślił. Strzelił do niepewnego celu i teraz widział, że trafił w dziesiątkę. Rozbił przeciwnika i teraz zaczął poszerzać, jak to się mówi wojskowym językiem, głębie operacyjną. Sadyścił więc się dalej. „Wiesz, może byś namówił profesor Nickowską na przygotowanie i wystawienie Dziadów Mickiewicza? Tam jest dużo postaci duchów, któregoś mógłbyś odgrywać i tak dalej”. Na szczęście Awcia, dobry piesek, tym razem przyszła mi z odsieczą i wykorzystując nieuwagę wyrwała smycz. Dyrektor zostawił mnie i pogonił za nią.

Z czasem sprawa „ducha” przycichła. Zbliżało się półrocze. Kiepska sprawa. Gwałtownie trzeba było wyciągać stopnie. W moim wypadku kiepsko było z kilku przedmiotów między innymi z „niemca”, którego uczył nas osobiście dyrektor Kryszkiewicz. Jedna czwórka z odpowiedzi nie niwelowała dwóch „luf” otrzymanych za brak zeszytu i zadania domowego. Ale byłem optymistą. Dyrektor robił egzamin ustny, a ja „szwargotałem” nieźle w odróżnieniu od „szreibania”. Był to efekt tego, że moja rodzina pochodziła z Pomorza. Gdy byłem „szczunem” jak nie chcieli żebym o czymś wiedział, to mówili po niemiecku. Toteż się spałem i nauczyłem się tego języka, żeby ukrócić tę konspirację. Ostatecznie i tak mnie wykiwali, bo jak się zorientowali to przerzucili się na francuski. Ciekawe, bo dziś czytam po niemiecku dobrze nawet gotyk, ale z mówieniem, zwłaszcza na trzeźwo, mam trudności. O dziwo, dyrektor nie wezwał mnie do odpowiedzi. „No, to kolejna „lufa” na półrocze”, pomyślałem. Zaczął za to wyczytywać końcowe oceny. Przy moim nazwisku zatrzymał się i spojrzał w moim kierunku. „Bardzo dobry”, powiedział z ledwo zauważalnym uśmiechem i przymrużeniem oka za wielkimi okularami. Zaskoczył mnie tak samo, a może i bardziej niż wtedy, w październiku. Znowu wygrał i rozłożył mnie na łopatki. „Marek, Marek co ci jest? Wyglądasz jakbyś zobaczył... ducha”.

Marek Pasturczak
„Prymityw”

WSPOMNIENIA O ŁUCJANIE RYDLICHOWSKIM

Będąc w Technikum Hodowli Roślin i Nasiennictwa w Bojanowie od 1961 r. wyróżniał się w wielu pracach społecznych, a przede wszystkim w szkolnym Kole Teatralnym prowadzonym przez Panią Janinę Nickowską. Występował między innymi w następujących sztukach:

„Pan Jowialski” A. Fredry, „Moralność pani Dulskiej” G. Zapolskiej, „Zamknięte granice” S. Kowalewskiego, „Ballady i romanse” A. Mickiewicza, „Zakochana majstrowa” S. Kowalewskiego. Łucjan był koleżeński, życzliwy i uczynny, zawsze można było na niego liczyć. Po maturze w 1966 roku rozpoczął pracę w Stadninie Koni Iwno. Przez 15 lat był kierownikiem gospodarstwa o powierzchni 800 ha w miejscowości Sielec należącego do Stadniny Iwno. W 1970 roku ożenił się z nauczycielką Wandą Kin, w 1974 urodził się syn Rafał. W 1984 roku razem z żoną objął gospodarstwo rolne o powierzchni 40 ha swoich teściów przeprowadzając się do Szeltewka pow. Słupca. W gospodarstwie tym prowadził hodowlę owiec, a następnie hodowlę trzody chlewnej. Przez 25 lat był sołtysiem wsi Szetlewek. W 1998 roku utworzył zespół taneczny „Szetlewskie Łany” i prowadził go przez 15 lat. Jego największym hobby było łowiectwo. Przez 20 lat był prezesem Koła Łowieckiego. Był również wielkim miłośnikiem koni, hodował je przez całe swoje życie. Przez 25 lat był również przewodniczącym Rady w Gminnej Spółdzielni Samopomoc Chłopska w Zagórowie. Był również szanowany w swoim środowisku. Jego dewizą życiową było pomagać innym.

Z żalem zawiadamiamy Społeczność Bojanowską, że dnia 24.08.2020 r. zakończył swoje pracowite i pełne dobroci Życie Łucjan Rydlichowski. Dotarła do nas też smutna wiadomość, że w dniu 08.05.2021 r. odszedł rówieśnik Łuczana, Andrzej Kędzia. Na wieczną wartość odeszło wielu naszych absolwentów, o których dowiadujemy się z bardzo dużym opóźnieniem. Wszystkim, którzy zmniejszyli szeregi Szkoły Bojanowskiej dedykujemy z całego serca słowa pożegnania. Trudno jest mówić, gdy odchodzi ktoś bardzo bliski, dobry, kochany i serdeczny. To bardzo smutne i bolesne żegnać swoich uczniów, którzy pozostawili w ogromnym bólu i żalu najbliższych: rodzinę, wychowawcę i całą społeczność uczniowską. Jakże ciężko jest mówić, gdy przychodzą piękne, młodzieńcze wspomnienia – te ze Szkoły Bojanowskiej. Jakże ciężko jest mówić o kimś, gdy go już nie ma. Cisną się słowa księdza Jana Twardowskiego „Spieszmy się kochać ludzi, bo tak szybko odchodzą”. Podobno kochamy stale za mało i za późno, a przecież kochaliśmy bardzo mocno i w samą porę – a mimo to dobrzy i kochani przez nas Łucjan, Andrzej i wielu innych odeszło do domu Pana pozostawiając nas w bólu. Łączymy się w smutku i żalu. Szczere wyrazy współczucia pogrążonym w żałobie Rodzinom składamy w imieniu Grona Pedagogicznego, koleżanek i kolegów ze Szkoły Bojanowskiej. Szczęśliwi ci, którzy myślą, że po zgonie pójdą przez Elizejskie Błonie i spotkają tych których kochali.

Z ŻYCIA SZKOŁY

PROMOCJA SZKOŁY

Promocja naszej szkoły to przede wszystkim kreowanie pozytywnego wizerunku szkoły, ukazywanie osiągnięć i potencjału społeczności szkolnej, eksponowanie odrębności placówki oraz kształtowanie więzi emocjonalnych ze szkołą.

Na atrakcyjność placówki i sposób jej postrzegania w środowisku mają wpływ: przygotowanie do pracy kadry pedagogicznej (wykształcenie, stałe „doksztalcanie się” zgodnie z potrzebami szkoły), praca w oparciu o nowatorskie programy nauczania oraz jej wyposażenie w pomoce dydaktyczne, narzędzia technologii informatyczno – komunikacyjnej oraz sal weterynaryjnych i rolniczych.

Typowymi działaniami wchodzącymi w zakres promowania placówki oświatowej w ZSPT w Bojanowie jest przekazywanie informacji prasie lokalnej i podtrzymywanie dobrych stosunków z mediami działającymi w regionie, inicjowanie przedsięwzięć promocyjnych w Internecie (strona www, adres e-mail), Facebook. Szkoła organizuje działania wychodzące do lokalnej społeczności (akademie, imprezy rozrywkowe, uroczystości itp.). Opracowujemy środki identyfikacji szkoły (logo szkoły, kubki, długopisy), na bieżąco umieszczamy nowości i aktualne wydarzenia na stronie szkolnej oraz organizujemy spotkania z przedstawicielami społeczności lokalnej.

Nasz sukces w dużej mierze opiera się na dbaniu o poprawny wizerunek szkoły, a ważnym elementem jest promocja szkoły w środowisku lokalnym, współpraca z tym środowiskiem, inicjowanie działań sprzyjających promocji szkoły, upowszechnianie osiągnięć jej uczniów.

W ostatnim czasie skupialiśmy się na wirtualnej promocji szkoły (prowadzenie strony internetowej, współpraca z lokalną prasą, mediami, sekcją internetową), ale obecnie wracamy do tradycyjnych form promocji. Jednym z naszych najważniejszych celów jest popularyzowanie osiągnięć uczniów i nauczycieli, prezentowanie umiejętności i talentów uczniów w szerszym środowisku oraz reprezentowanie szkoły przez uczniów poprzez udział w uroczystościach pozaszkolnych, imprezach masowych, akcjach charytatywnych i miejskich.

Wizerunek szkoły to ludzie, którzy aktywnie działają na rzecz rozwoju szkoły, dlatego przedstawiamy prace uczniów na korytarzach, nauczyciele na bieżąco podają informacje o aktualnych projektach, akcjach (w których szkoła bierze udział) i konkursach. Jesteśmy dumni z naszych osiągnięć, dlatego zawsze jest możliwe śledzenie naszych działań na Facebooku i na naszej szkolnej stronie internetowej. Nauka to przygoda, a dla nas bardzo ważne jest, aby uczniowie mogli jak najlepiej i najefektywniej zdobywać wiedzę, dlatego dbamy o ciągle doposażenie placówki w pomoce dydaktyczne, urządzenia poprawiające jakość procesu nauczania – uczenia się poprzez poszukiwanie sojuszników mogących wesprzeć działalność szkoły.

Nasza szkoła jest otwarta i pragniemy przedstawić w atrakcyjny sposób naszą ofertę edukacyjną, a najlepszą promocją jest udział uczniów naszej szkoły. Prezentacja oferty poprzez przedstawienie działań z życia szkoły, w trakcie planowania zajęć edukacyjnych i kół zainteresowań podczas zebrań, Otwartych Dni, na stronie internetowej, w formie folderu, prezentacji multimedialnych, filmu, na gazetkach ściennych umieszczonych w korytarzach, przekazywanie informacji o zajęciach dodatkowych uczniom; przedstawianie wyników prac podczas tych zajęć w formie rysunków, plakatów, prezentacji tańców.

Nasz sukces to wspólna praca całej społeczności szkolnej.

SZKOŁA SIĘ ZMIENIA

Dwa ostatnie lata w naszej szkole to czas wielkich zmian. Z jednej strony ze względu na edukację, gdyż w marcu 2020 roku musieliśmy, po raz pierwszy zmierzyć się wszyscy, nauczyciele i uczniowie z nowym sposobem nauki – nauką zdalną.

Z drugiej strony to czas wielu remontów i inwestycji, których celem jest stworzenie szkoły na miarę XXI wieku, która zapewni jak najlepsze warunki nauki dla uczniów i pracy dla nauczycieli.

A wszystko zaczęło się zaczęło się od wymiany przeciekających dachów. Na początku na budynku warsztatowym, następnie na pomieszczeniu gospodarczym, w którym przebywają nasze większe zwierzęta, a o których dobrostan bardzo dbamy. We wrześniu 2020 roku z udziałem przedstawicieli Urzędu Marszałkowskiego otwarliśmy wyremontowane zaplecze szatniowo-sanitarne sali gimnastycznej. Remont został zrealizowany w ramach Programu Samorządu Województwa Wielkopolskiego „Szatnia na medal”.

W listopadzie wykonano remont dachu budynku B. Było to szczególnie ważne, gdyż przeciekający dach powodował uszkodzenia sufitu i ścian w dwóch salach lekcyjnych. Po zakończeniu remontu dachu odnowiono obie pracownie. Zakupiliśmy również 20 komputerów do odnowionej pracowni komputerowej. W międzyczasie, dzięki zaangażowaniu naszych Panów z obsługi wymieniliśmy metalowe ogrodzenie przy budynku A oraz fragment betonowego płotu przy budynku B.

I tak zakończył się rok 2020.

Jednak nie spoczęliśmy na laurach i rok 2021 również obfitował w remonty i inwestycje. Oto w kolejności te, które już się zakończyły albo właśnie kończą, gdy tworzony jest ten artykuł.

- zaadaptowanie pomieszczenia na prosektorium oraz wyposażenie go w niezbędny sprzęt do prowadzenia zajęć dla uczniów kształcących się w zawodzie technik weterynarii,
- wymiana instalacji elektrycznej i remont piwnic w budynku B, które przeznaczone są do hodowli zwierząt egzotycznych, dzięki czemu uczniowie mogą uczyć się i pracować z żywymi zwierzętami,
- wymiana pieca gazowego w budynku warsztatów,

- budowa podziemnych zbiorników wraz z instalacją, w celu gromadzenia wody opadowej zrealizowana w ramach programu „Deszczówka”,
- wymiana kostki brukowej na placu przy budynku A.

Mimo, że koniec roku tuż tuż w planach jest jeszcze doprowadzenie wody do pomieszczenia gospodarczego, aby pojenie zwierząt było łatwiejsze.

Kolejny rok przed nami i kolejne, bardzo poważne, wyzwania inwestycyjne, o których już wiemy. Planowane są: termomodernizacja głównego budynku szkoły oraz termomodernizacja sali gimnastycznej połączona z wymianą parkietu. Co jeszcze zmieni się w szkole... czas pokaże, ale jesteśmy dobrej myśli i optymistycznie patrzymy w przyszłość.

Dyrektor ZSPT CKU
Beata Nowak

ZSPT CKU W BOJANOWIE – TUTAJ ZAWSZE WIELE SIĘ DZIEJE

Uczniowie ZSPT CKU w Bojanowie po powrocie z nauki zdalnej aktywnie nadrabiali zaległy czas spowodowany pandemią.

Sposobem na integrację okazała się zabawa w paintball laserowy, która miała miejsce w połowie czerwca. Rywalizacja, emocje i dobra zabawa towarzyszyła wszystkim od pierwszej do ostatniej minuty. Miło było znów zobaczyć uśmiechy na twarzach uczniów. Dziękujemy bardzo firmie Lasermaniak za profesjonalną obsługę i świetnie spędzony czas.

W niedługim czasie w ZSPT CKU w Bojanowie był obchodzony Dzień Języków Obcych. Uczniowie zabawę rozpoczęli grą terenową. Musieli odnaleźć koperty z zadaniami w języku niemieckim idąc po wskazówkach napisanych w języku angielskim. Wszyscy świetnie sobie poradzili. Kolejnym etapem językowego wyzwania były gry i zabawy gramatyczne oraz leksykalne. Jesteśmy dumni z wiedzy jaką zaprezentowali nasi uczniowie. I tak od wysiłku umysłowego po raz kolejny wracamy do rywalizacji sportowej. Święto sportu szkolnego zwane Dniem Sportu zorganizowane jak co roku przez nauczycieli wychowania fizycznego, zostało w tym roku poszerzone o Dzień Integracji. Rywalizowaliśmy zaciekle w kilku konkurencjach. Uczniowie mieli okazję wykazać się sprawnością fizyczną i umysłową, a także precyzją. Zgranie uczniów poszczególnych klas pogłębiało się z każdą kolejną konkurencją. Przeciągaliśmy linę, zagraliśmy w Molkkę, strzelaliśmy jak Lewandowski na bramkę, zbieraliśmy w pośpiechu piłki oraz rozwiązywaliśmy skomplikowane zadania w trakcie wyścigów rzędów. Śmiechu przy tym i radości było co niemiara. Dodatkową konkurencją było wykonanie plakatu o tematyce antynikotynowej w nawiązaniu do „Dnia bez tytoniu” przypadającego 31 maja.

Uczniowie naszej szkoły reprezentowali społeczność szkolną w Katedrze Św. Wojciecha w Gnieźnie w uroczystości z okazji Jubileuszu 125-lecia Izby Rolniczych na ziemiach polskich oraz 25-lecia Wielko-

polskiej Izby Rolniczej. Obchody zainaugurowała msza św. w intencji wielkopolskich rolników, odprawiona przez Abp Wojciecha Polaka metropolitę gnieźnieńskiego, Prymasa Polski, który również wygłosił okolicznościową homilię. Nasi uczniowie dumnie reprezentowali szkołę w katedrze oraz na stoisku informacyjnym i promowali kierunki kształcenia w ZSPT CKU w Bojanowie. Otrzymaliśmy również oficjalne podziękowanie za udział w wystawie „Aktywna Wielkopolska Wieś”.

Dotarliśmy do zakończenia roku szkolnego 2020/2021, który był rokiem trudnym, ale dla nas bardzo aktywnym. Po wakacjach powróciliśmy pełni zapału i chęci do pracy. Powitaliśmy w murach naszej szkoły uczniów klas pierwszych. Nowy rok szkolny 2021/2022 będzie zapewne interesującą przygodą. Już na początku roku święto naszych Panów uczciliśmy nie tylko na słodko, ale także tańcem „Belgijka”, a Dzień Chłopaka był nie tylko wspaniałą zabawą, ale także integracją uczniów naszej szkoły.

W dniu 14.10.2021 r. w sali sportowej naszej szkoły odbyły się uroczyste obchody Dnia Edukacji Narodowej. Część oficjalną rozpoczęło wystąpienie Pani Dyrektor Beaty Nowak oraz zaproszonych gości: Pana Starosty Adama Sperzyńskiego i przewodniczącej Rady Rodziców pani Wiolety Wojciechowskiej. Miłym akcentem zaznaczyli swoją obecność członkowie Towarzystwa Koleżeńskiego Bojanowiaków: prezes Czesław Kryszkiewicz i sekretarz Maciej Kąpielski, którzy zamiast kwiatów na ręce Pani Dyrektor złożyli bon żywnościowy dla zwierząt z naszej hodowli. Wręczenie poprzedziła recytacja specjalnie przygotowanego na tę okazję wiersza, za co bardzo dziękujemy.

Podczas uroczystości Pani Dyrektor Beata Nowak wręczyła nagrody wyróżniającym się nauczycielom oraz pracownikom administracji i obsługi, a także nagrodziła stypendium Dyrektora Szkoły za najlepsze wyniki w nauce uczennicę klasy III Bb, Karolinę Walkowiak.

Punktem kulminacyjnym uroczystości była część artystyczna przygotowana przez klasy programowo najwyższe: IV TWR, III BA oraz III BB.

Narodowe Święto Niepodległości to wyjątkowy dzień dla każdego Polaka. 10 listopada, dzień przed Narodowym Świętem Niepodległości, o godz. 11:11 w ramach akcji MEN „Szkoła do hymnu”, uczniowie ZSPT CKU w Bojanowie wraz z nauczycielami wspólnie odśpiewali „Mazurka Dąbrowskiego”. W tym roku „Mazurek Dąbrowskiego” został odśpiewany na wielką skalę. Było to wydarzenie o charakterze patriotycznym, w którym wzięło udział blisko 21 tys. szkół, przedszkoli oraz placówek oświatowych. Cieszymy się, że my również staliśmy się jego częścią!

Nasza szkoła i działania uczniów i nauczycieli są doceniane przez wielu ludzi. Pierwsza Dama Agata Kornhauser-Duda doceniła zaangażowanie naszej szkoły podczas Narodowego Czytania 2021. List z podziękowaniem oraz książka Gabrieli Zapolskiej „Moralność pani Dulskiej” będą zajmować zaszczytne miejsce w bibliotece szkolnej.

Wiele wydarzyło się jak dotąd, ale nasza szkoła słynie z aktywności i zaangażowania w sprawy społeczne i edukację, dlatego jeszcze wiele przed nami.

NURTAMI BARYCZY....

Klasa 2 TWIsp zakończyła rok szkolny na sportowo. Uczniowie wraz z nauczycielami wychowania fizycznego p. Iloną Pazoła-Szymańską oraz p. Damianem Bartkowiakiem, wyruszyli na podbój Baryczy. Udział w spływie kajakowym był dla nich wyjątkowo udanym przeżyciem, a dla niektórych pierwszym w życiu.

Śmiechu było dużo, tym bardziej podczas pierwszych momentów oswajania się z wiosłami i wodą.... Na trasie nie zabrakło akcentów przyrodniczych (kaczek, ptaków, kolorowych owadów) oraz architektonicznych jak: stary kościół, osada Dziadoszan, pomnik ofiar z 1915-1918 roku, czy kasztelania, o których opowiadał nam przewodnik.

PROJEKT 2019-1-PL01-KA102-062732

- PRAKTYKI ZAGRANICZNE

12-osoba grupa uczniów Technikum Rolniczego, Informatycznego i Weterynaryjnego wraz z opiekunem wyleciała 30 sierpnia na praktyki zawodowe do Hiszpanii w mieście Saragossa.

Wyjazd został zorganizowany w ramach projektu „Europejskie praktyki szansą na rozwój uczniów szkoły w Bojanowie” w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój (POWER) współfinansowanego z Europejskiego Funduszu Społecznego.

Praktyki poza granicami kraju to dla uczniów niesamowita przygoda.

Zdobywają oni każdego dnia doświadczenie zawodowe, nawiązują nowe znajomości, przełamują obawy i bariery w kontaktach międzyludzkich. Ponadto poznają kulturę hiszpańską oraz mają okazję sprawdzić swoją znajomość języka angielskiego i hiszpańskiego.

Po powitalnym poczęstunku wzięli udział w grze miejskiej, która pozwoliła im poznać lepiej atrakcje hiszpańskiego centrum turystycznego Saragossy. Przebywająca tam grupa ma zagwarantowane zakwaterowanie, bilety uprawniające do korzystania z komunikacji miejskiej, program kulturalny oraz kieszonkowe.

Natomiast podczas praktyk zawodowych młodzież poznaje tajniki pracy w zawodzie, zdobywając kolejne cenne doświadczenia, które w przyszłości będą mogli wykorzystać w swoim przyszłym życiu zawodowym.

Przebywając w Hiszpanii uczniowie mieli możliwość uczestniczenia w kilku atrakcjach: wycieczce do parku linowego u podnóża Pirenej, zwiedzali Barcelonę podziwiając słynne budowle Gaudiego: park Guell, budynki Casa Batlló, Casa Milà oraz secesyjny kościół Sagrada Família – budowla niedokończona od 100 lat. Spacerując ulicami tego pięknego miasta poznali tempo życia hiszpańskiej społeczności. Największą atrakcją po trudach pieszej wycieczki okazała się kąpiel w Morzu Śródziemnym. W ostatnim dniu pobytu zwiedzili stolicę Hiszpanii i trzecią metropolię Unii Europejskiej- Madryt. Miasto to wywarło na uczniach duże wrażenie. Zobaczyli przepiękny Pałac Królewski – Palacio Real, oficjalną siedzibę króla Hiszpanii, która obecnie pełni tylko funkcję reprezentacyjną, a rodzina królewska mieszka w skromniejszym pałacu. Ponadto podziwiali ogród królewski Sabatini, przeszli głównym placem miasta Plaza Mayor, na którym odbywały się koronacje królów, egzekucje, corridy i sztuki teatralne. Następnie zobaczyli Mercado de San Miguel, w którym dominowała mieszanka kolorów i smaków związana z typowymi potrawami i daniami kuchni międzynarodowych. Spacerując Gran Vía mieli okazję

przez chwilę poczuć się jakby byli w Nowym Jorku. Jest to bowiem reprezentacyjna ulica miasta z licznymi sklepami, hotelami, pięknymi budynkami i teatrami.

Hiszpańska przygoda zakończyła się, lecz w sercach, wspomnieniach i zdobytych doświadczeniach trwać będzie w umysłach i sercach jej uczestników na długie lata....

STACJA METEOROLOGICZNA

Podczas zajęć praktycznych uczniowie na przyszkolnym placu zamontowali profesjonalną stację meteorologiczną wyposażoną w niezbędne przyrządy pomiarowe zakupioną w ramach projektu „Rozwijanie kompetencji i kwalifikacji zawodowych w ZSP-T CKU w Bojanowie”

Z tych samych środków została również doposażona pracownia produkcji roślinnej. Uczniowie podczas zajęć praktycznych mieli także możliwość zapoznania się z nowymi pomocami dydaktycznymi i narzędziami badawczymi. Młodzież nie może doczekać się kolejnych zajęć, żeby sprawdzić przyrządy w praktycznym zastosowaniu.

Każdy rolnik powinien znać zasady określania stanu pogody. Wiele zabiegów wykonywanych podczas prac polowych zależy od wpływu czynników klimatycznych. Na zajęciach zajmujemy się także pomiarami ilości opadów, nasłonecznienia, badamy za pomocą urządzeń meteorologicznych kierunek i prędkość wiatru. Uczniowie zobowiązali się do systematycznego odczytywania wartości w ogródku meteorologicznym. Zdobyte umiejętności na pewno wykorzystają podczas swojej pracy zawodowej.

SPOTKANIE Z PODRÓŻNIKIEM

19 października uczniowie klas 1TI i 1TR uczestniczyli w fascynującym spotkaniu z podróżnikiem panem Arkadiuszem Winiatorskim, który opowiadał o swojej podróży przez obie Ameryki. Pieszo przebył trasę z Panamy do Kanady i jak powiedział była to niezwykła przygoda, podczas której poznał nowe miejsca i doświadczył życzliwości ludzi.

Uczniowie z zainteresowaniem wysłuchali tej niezwykłej historii, zadawali wiele pytań. Mamy nadzieję spotkać się jeszcze kiedyś z panem Arkadiuszem, aby podzielił się z nami swoimi doświadczeniami z podróży.

STRZELANIE

20 października uczniowie klas: I TIR, I Ba i III Ba wraz z nauczycielami spędzili miło czas na rawickiej strzelnicy. Były to zajęcia teoretyczno-praktyczne. Instruktorzy strzelnictwa sportowego: pan Bogdan Wojtal i pan Piotr Tyl zapoznali uczniów z zasadami dotyczącymi obsługi broni, oraz z wytycznymi bezpieczeństwa.

Zdrowa sportowa rywalizacja, chęć wygranej i uczucie zwycięstwa to ważne aspekty, których nie powinno zabraknąć w naszym życiu. W rozgrywkach wzięło udział 38 uczniów, z których została wyłoniona najlepsza czwórka chłopców i najlepsza trójka dziewczyn.

Panie: Martyna Poprawska (108 pk/ finał: 4, klasa I Ba), Kinga Krajna (110 pk/ finał: 2, klasa: IBa) oraz Kinga Serafin (101 pk/ finał: 1, klasa: I Ba)

Panowie: Paweł Mosiek (113 pk/ finał 3, klasa: I TIR), Jan Konieczny (114 pk/ finał: 2, klasa: III Ba) oraz Szymon Chudy (112 pk/ finał: 2, klasa: III Ba)

RELACJA Z WYCIECZKI DO POZNANIA

10 listopada uczniowie naszej szkoły uczestniczyli w wycieczce do Poznania. Celem wycieczki było poznanie historii Wielkopolski, oraz poszerzenie wiedzy przyrodniczej.

Głównymi punktami programu było zwiedzanie Muzeum Powstania Wielkopolskiego oraz wizyta w dydaktyczno-wystawowej placówce botanicznej – Palmiarni Poznańskiej. Podczas wycieczki zwiedziliśmy również Stare Miasto, byliśmy pod Pomnikiem Poznańskiego Czerwca 1956 oraz poznaliśmy historię Zamku Cesarskiego. Uczniowie dowiedzieli się również gdzie mieści się Wielkopolski Urząd Wojewódzki.

Wycieczka odbyła się w przededniu Święta Niepodległości. W szkole część uczniów przyłączyła się do ogólnopolskiej akcji „Szkoła do hymnu”, druga grupa uczciła obchody 11 listopada poprzez pogłębianie wiedzy historycznej, poznanie regionu oraz stolicy Wielkopolski. Ten dzień był dla społeczności szkoły świętem patriotyzmu, szacunku do symboli narodowych, historii i kultury naszego narodu.

ZSPT CKU W BOJANOWIE DOŁĄCZA DO SPOŁECZNOŚCI ETWINNING!

eTwinning to część unijnego programu pod patronatem Komisji Europejskiej, mającego za zadanie pomoc w realizacji projektów szkolnych przy pomocy technologii informacyjno-komunikacyjnych. Wiele szkół europejskich, także z Polski, bierze udział w projekcie łączenia szkół z innych krajów w jedną wielką „rodzinę”. Nasza szkoła ma zaszczyt dołączyć do tego programu. Jeden z naszych nauczycieli brał udział w szkoleniu międzynarodowym:

„Reshaping IVET image and attractiveness through Media Literacy”. Podjęliśmy też już pierwsze kroki w celu dołączenia do jednego z projektów, a teraz z radością informujemy, że nasza szkoła została częścią projektu w społeczności eTwinning!

Dzisiejszy eTwinning znacznie różni się od tego, czym był w przeszłości. Wspaniałe projekty, które toczą się dzisiaj, są owocem badań, eksperymentów i nieustannej intensywnej pracy za kulisami podczas ostatnich 16 lat. Zasłaliśmy daleko – doceniajmy każdego eTwinera i każdy projekt! W społeczności eTwinning jest nas już milion!

EDUKACJA, PROMOCJA, PRACA CZYLI NASADZENIA ROŚLIN W PARKU...

W Osieku, na terenie niedawno otwartej wiaty turystycznej uczniowie Zespołu Szkół Przyrodniczo-Technicznych w Bojanowie wykonali nasadzenia kompensacyjne drzew i roślin cebulowych. Drzewa, a wśród nich lipy i jesiony przekazał Powiat Rawicki. Pokazną ilość cebul roślin wiosennych dostarczyło Przedsiębiorstwo Handlowo-Nasienne W. Legutko.

Młodzież w ciągu kilku godzin posadziła wspomniane rośliny, które z pewnością wiosną wzbogacą walory estetyczne tego miejsca.

W trakcie pobytu w Osieku znalazła się też wolna chwila na zapoznanie się z tematyką i treściami zawartymi na tablicach edukacyjnych ufundowanych przez Samorząd.

WIZYTA AMBASADORA REPUBLIKI

Zespół Szkół Przyrodniczo-Technicznych w Bojanowie miał zaszczyt gościć Jego Ekszelencję Javiera Alcidesa Bonagasa de Gracia, Ambasadora Republiki Panamy w Polsce.

Wizyta została zorganizowana przez naszą szkołę i Starostwo Powiatowe w Rawiczu. Pomysłodawcą tego przedsięwzięcia był dr Zbigniew Zawada. Wizyta rozpoczęła się 14 listopada, podczas której Pan Ambasadorka poznał uczniów i nauczycieli naszej szkoły. Tego dnia gościliśmy również pana wicestarostę Jakuba Morysona, który przywitał Pana Ambasadorka w imieniu władz powiatu.

Mieliśmy też niezwykłą okazję obejrzyć prezentację o budowie Kanału Panamskiego przygotowaną przez pana Andrzeja Nowackiego. Niedzielne popołudnie zakończyło się przedstawieniem kultury i twórczości plemienia Kuna przez pana Amancio Chiari.

W poniedziałek miało miejsce oficjalne otwarcie wystawy „Zaczarowany świat Kuna”. Obecny był Pan Ambasadorka Republiki Panamy w Polsce, władze Powiatu, władze Gminy Bojanowo oraz szanowni goście. Pan Starosta Adam Sperzyński przywitał gości a pani dyrektor Beata Nowak podziękowała Panu Ambasadorkowi za przybycie do naszej szkoły oraz panu Chiari za umożliwienie zapoznania się

z jego twórczością. Następnie Pan Ambasadorka odwiedził przedsiębiorstwo hodowlano-nasienne pana Legutko. Popołudniu Pan Ambasadorka zwiedził pałac w Pakosławiu oraz muzeum w Rawiczu. W siedzibie Starostwa Pan Ambasadorka spotkał się z przedsiębiorcami z naszego regionu.

W galerii na szkolnym Facebooku udostępniliśmy zdjęcia obrazów pana Chiari, foldery o Panamie, które przywiózł Pan Ambasadorka oraz wytwory prac ręcznych plemienia Kuna. Obejrzymy również niepowtarzalną kolekcję motyli państwa Małgorzaty i Damiana Simieńskich, kolekcję „Żurawie” pana Piotra Dziełakowskiego oraz prace pani Beaty Klupś i naszej uczennicy Mariki Maciejewskiej.

Trzydniowa wizyta Pana Ambasadorka była dla nas okazją pokazania jak prowadzimy zajęcia z przedmiotów zawodowych i ogólnych. Uczniowie naszej szkoły rozmawiali z Panem Ambasadorkiem o życiu codziennym w Panamie.

Mamy nadzieję, że Pan Ambasadorka nas jeszcze odwiedzi. Z niecierpliwością czekamy też na współpracę ze szkołami w Panamie.

PAMIĘTAMY.....

Co roku z okazji Święta Zmarłych odwiedzamy groby nauczycieli, którzy kiedyś pracowali w murach naszej szkoły. Pamiętamy o nich, ponieważ mieli wkład w ukształtowaniu wielu ludzi, wielu z nas...

Uczennice wraz z panią pedagog, Iłoną Pazołą-Szymańską wybrały się na miejski cmentarz w Bojanowie. Panie posprzątały i uporządkowały groby, zapaliły znicze byłym profesorom naszej szkoły. Znicze ufundowane zostały przez absolwentów Towarzystwa Koleżeńskiego Bojanowiaków.

OD TEORII DO PRAKTYKI - ZAJĘCIA PROSEKTORYJNE

Uczniowie pierwszej klasy technikum weterynaryjnego uczestniczyli w zajęciach prosektoryjnych. Sekcja zwłok to wielkie wydarzenie w życiu tak młodych ludzi – jest testem dla ich wytrzymałości psychicznej i fizycznej.

Często decyduje o dalszej drodze zawodowej. Sekcja to nie tylko anatomia, to także obowiązkowe procedury, cykl odpowiednich czynności, zakładania rękawic i umiejętności używania skalpela. Wszyscy uczniowie zdali celująco!

CZYNNY UDZIAŁ W ZAJĘCIACH

Istotnym elementem kształcenia zawodowego jest praktyka, która z teorią tworzy świetny duet. Ostatnio w ramach zajęć związanych z diagnostyką oraz nadzorem weterynaryjnym pani lek. wet. Irena Sierakowska pokazywała uczniom jak podawać leki (nasza koza nieco chorowała ostatnio), jak diagnozować objawy chorobowe oraz jak przeprowadzić badanie kliniczne.

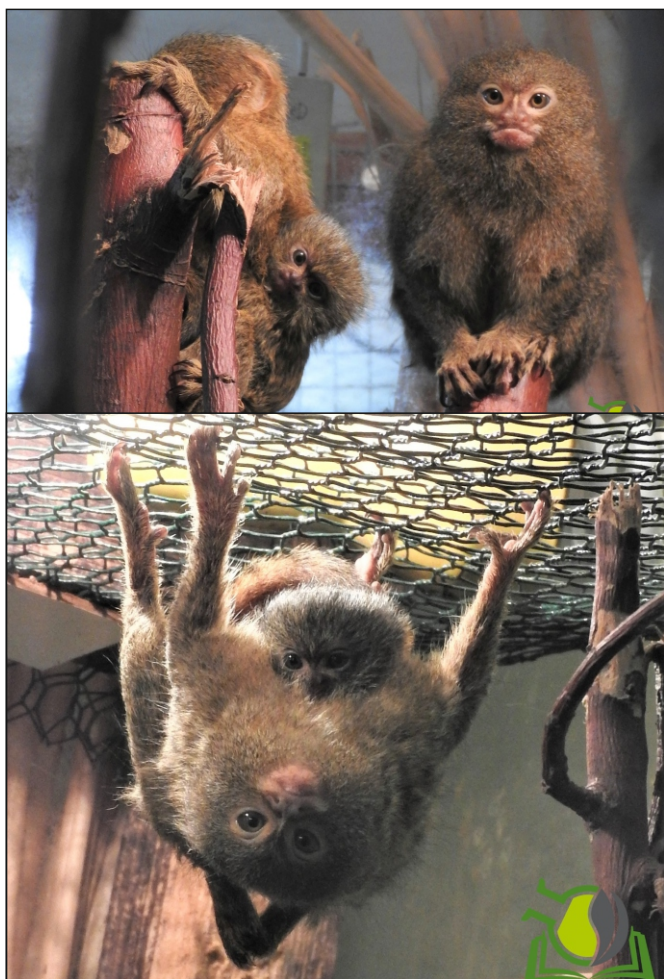
ŻYCIE MAŁPEK PIGMEJEK PŁYNIE SZYBKO

Kilka tygodni temu samiczka urodziła drugiego potomka.

Dziś nasz maluszek samodzielnie chodzi po gałązkach i zaczyna przyjmować stały pokarm; słodkie owoce i owady. Obecnie jest wielkości niewielkiej mandarynki – nie licząc puchatego ogona.

Trudno sfotografować go samego, bo gdy zobaczy człowieka szybko ucieka na grzbiet rodzica lub starszego brata. Starszy brat jest teraz jego głównym opiekunem. Nosi, pomaga zdobyć pokarm i bawi się z nim. Matka skupia się na żerowaniu i pozyskiwaniu energii do produkcji mleka oraz bacznie obserwuje poczynania obu jej dzieci, a gdy zabawy wymykają się spod kontroli, interweniuje.

Nie wiemy jakiej płci jest nasz słodziak, ale czy to teraz ważne? Delektujemy się jego niesamowitą urodą.

Współpraca

Pan dr inż. Wiesław Legutko jest absolwentem naszej szkoły, wychowanek „bojanowskiego rolnika” osiągnął taki sukces na rynku krajowym i międzynarodowym w dziedzinie hodowli i reprodukcji nasion roślin ozdobnych, warzyw oraz ziół. Mamy nadzieję,

że nasi uczniowie zdobędą wiedzę, rozwiną kreatywne myślenie i w życiu dorosłym osiągną sukcesy zawodowe.

W ramach współpracy otrzymaliśmy wiele cebul ozdobnych, które nasi uczniowie wraz z nauczycielami posadzili na terenie szkoły oraz wiaty turystycznej w Osieku. Powstał również ogródek z roślinami leczniczymi oraz ogródek z kwiatami, nasiona zostały wybrane przez młodzież.

Współpraca z Wielkopolską Izbą Rolniczą

W marcu tego roku zostało podpisane porozumienie o współpracy pomiędzy Wielkopolską Izbą Rolniczą i Szkołą Rolniczą w Bojanowie. W spotkaniu uczestniczyli: Prezes WIR Piotr Walowski, Wiceprezes WIR Zbigniew Stajkowski oraz Wicestarosta Rawicki Jakub Moryson, Dyrektor ZSPT Beata Nowak i Przewodniczący RP WIR Rawiczu Łukasz Rojda. Po omówieniu zasad współpracy uczestnicy spotkania odwiedzili pracownie zawodowe Szkoły.

20 czerwca uczniowie i nauczyciele ZSPT CKU w Bojanowie mieli zaszczyt uczestniczyć na Placu Św. Wojciecha w Gnieźnie w uroczystości z okazji Jubileuszu 125-lecia Izb Rolniczych na ziemiach polskich oraz 25-lecia Wielkopolskiej Izby Rolniczej. Obchody zainaugurowała msza św. w intencji wielkopolskich

rolników, odprawiona przez Abp Wojciecha Polaka metropolitę gnieźnieńskiego, Prymasa Polski, który również wygłosił okolicznościową homilię.

Nasi uczniowie dumnie reprezentowali szkołę w katedrze oraz na stoisku informacyjnym i promowali kierunki kształcenia w ZSPT CKU w Bojanowie. Otrzymaliśmy również oficjalne podziękowanie za udział w wystawie „Aktywna Wielkopolska Wieś”.

MIKOŁAJKOWY TURNIEJ PIŁKI SIATKOWEJ

W Klasowym Turnieju Mikołajkowym, który odbył się 6 grudnia, udział wzięło 8 drużyn. Mecze były wyrównane i bardzo emocjonujące. Celem zawodów było sprawdzenie umiejętności sportowych, walka fair play, wytrzymałości i odporności psychicznej.

W finale spotkały się klasy III TWI i IV TWR. Zwycięzcami turnieju zostali uczniowie klasy IV TWR, pokonując młodszych kolegów 2:0.

Finalistom gratulujemy, a pozostałym klasom dziękujemy za wyrównaną rywalizację

WRACA RYWALIZACJA SPORTOWA !

Po długiej przerwie spowodowanej ograniczeniami pandemicznymi powróciła rywalizacja Szkolnego Związku Sportowego. Nasi uczniowie wraz z Panem Damianem Bartkowiakiem udali się w piątek do Rawicza gdzie rywalizowali w powiatowych drużynowych biegach przełajowych.

Do zawodów przystąpiła nasza drużyna dziewczyn jak i chłopaków. Obie drużyny zajęły 2 miejsce.

Indywidualnie Mistrzem Powiatu został Filip Buliński z klasy II BA. Wśród dziewczyn najlepiej spisała się Weronika Sworowska z klasy II TW zajmując najniższy stopień podium.

Naszą szkołę dzielnie reprezentowali również :

Damian Grzybowski klasa I TIR, Wiktoria Sikora i Paweł Szymczak I TW, Bartosz Bella i Michał Werno I BA, Nikodem Kędzia II TI, Adrian Serafin III BA, Karolina Olejniczak III BA, Daria Denes i Joanna Sobocka IV TWR.

Dziękujemy powyższym uczniom za zaangażowanie i reprezentowanie szkoły.

Agro-Tech Junoszyn

Najnowsze technologie w rolnictwie wkraczają do Zespołu Szkół Przyrodniczo-Technicznych w Bojanowie.

Kierując się troską o wspólne dobro, jakim jest edukacja młodzieży kształcącej się w zawodach rolniczych, dbałość o środowisko naturalne poprzez stosowanie nowoczesnych rozwiązań w produkcji rolnej, szerzenie Dobrych Praktyk Rolniczych, a także przygotowanie młodzieży do przyszłej pracy, Agro-Tech Junoszyn podjął współpracę z Zespołem Szkół Przyrodniczo-Technicznych Centrum Kształcenia Ustawicznego w Bojanowie.

Dzięki temu porozumieniu uczniowie szkoły mają możliwość praktycznej nauki zawodu rolniczego, bezpośredniego poznawania najnowszych rozwiązań technologicznych stosowanych w rolnictwie, czynnego uczestnictwa w targach rolniczych, szkoleniach, a także pokazach, uruchomieniach oraz testach maszyn renomowanych producentów maszyn rolniczych. Edukujemy poprzez doświadczanie, poznawanie i praktykę.

Porozumienie zostało podpisane przez dyrektora ZSPT w Bojanowie, mgr inż. Beatę Nowak oraz Prezesa Agro-Tech Junoszyn, Rolanda Szymczaka, w obecności wicestarosty rawickiego, Jakuba Morysona.

Do tej pory odbyło się kilka spotkań przeprowadzonych przez naszego partnera, m.in. „Rolnictwo precyzyjne TeeJet TECHNOLOGI” oraz szkolenie z zakresu „Doboru rozpylaczy do opryskiwaczy polowych przy stosowaniu środków ochrony roślin oraz płynnego nawożenia w uprawach”, w których udział wzięli uczniowie Technikum Rolniczego.

JOHN DEERE

Porozumienie podpisane!

John Deere

Wicestarosta Powiatu Rawickiego Pan Jakub Moryson wraz Panią Dyrektorką Beatą Nowak odwiedził siedzibę firmy John Deere Pol-ska Sp. z o. o. w Tarnowie Podgórnym. Porozumienie do którego doszło między Zespołem Szkół Przyrodniczo-Technicznych CKU w Bojanowie a firmą John Deere, otworzyło naszej młodzieży wiele możliwości. Uczniowie będą mogli poznać zastosowanie i korzyści, jakie daje nowoczesny sprzęt John Deere.

Celem porozumienia jest edukacja młodzieży kształcącej się w zawodach rolniczych, dbałość o środowisko naturalne poprzez stosowanie nowoczesnych rozwiązań w produkcji rolnej oraz szerzenie Dobrych Praktyk Rolniczych. Przedstawiciel firmy John Deere, Pan Mateusz Janicki (Territory Manager), dostarczył do szkoły materiały mające promować naszą współpracę.

UCZEŃ KLASY 2 TECHNIKUM WETERYNARII LAUREATEM KONKURSU POWIATOWEGO

Z okazji Światowego Dnia AIDS Wielkopolska Stacja Sanitarno-Epidemiologiczna w Poznaniu, pod patronatem Marszałka Województwa Wielkopolskiego, Kuratorium Oświaty oraz Wojewody Wielkopolskiego, przeprowadziła konkurs, którego zadaniem było wykonanie infografiki pod hasłem „Nie daj szans AIDS”. Jego celem było propagowanie wiedzy o HIV i zakażeniach przenoszonych drogą płciową.

W etapie szkolnym 1 miejsce zajął Bartosz Biel, którego praca zakwalifikowała się do kolejnego etapu konkursu, 2 miejsce zajęła Karolina Walkowiak.

Miło nam poinformować, że praca Bartosza została najwyższej oceniona w etapie powiatowym. Uczeń zajął pierwsze miejsce i tym samym brał udział w wojewódzkiej edycji konkursu. Dodatkowo został on zaproszony, wraz z opiekunem p. Iloną Pazoła-Szymańską, do udziału w konferencji on-line poświęconej tematyce AIDS oraz bezpłatnym i anonimowym badaniom wykrywającym zakażenie.

ODESZLI NA ZAWSZE

Odeszli od nas nasi pracownicy i absolwenci:

1. Wojciech Niedźwiedziński – 1953
2. Ryszard Szymczak – 1960
3. Mięcimierz Przysiecki – 1963
4. Henryk Polaszek – 1965
5. Sylwester Wawrzyniak – 1965
6. Władysław Przewłocki – 1965
7. Karol Engelmajer – 1965
8. Krystyna Jachimowska – 1966
9. Jerzy Thiel – 1966
10. Łucjan Rydlichowski – 1966
11. Tadeusz Puzanow – 1966
12. Adam Piestrzeniewicz – 1967
13. Piort Młyńczak – 1967

14. Janina Lewandowska – 1971
15. Maciej Ciesielski – 1972
16. Franciszek Płucinik – 1974
17. Leszek Pajzert – 1974
18. Anna Łakoma – Dolczewska – 1975
19. Jarosław Ciesielski – 1986
20. Sławomir Michalewicz 2010

1. Mirosława Alejska – wieloletnia higienistka szkolna
2. Marek Jop – nauczyciel historii
3. Kazimierz Banaszkiewicz – pracownik

Siejba – pismo TOWARZYSTWA KOLEŻEŃSKIEGO BOJANOWIAKÓW

Ukazuje się od 1937 roku

Komitety redakcyjne: Lucyna Kotlarczyk – Ziolo, Zbysław Dąbrowski, Jacek Juchnowicz